

misyjny. Ten, kto poznał Chrystusa, kto doświadczył radości spotkania z Nim i cieszy się owocami Jego miłości, nie może zatrzymywać ich dla siebie. I choć jak apostoł Piotr nieraz mówimy: „Dobrze nam tu”, to trzeba, byśmy dostrzegli niezmienną rzeszę naszych siostr i braci, którym nie jest dobrze; którzy cierpią i czekają na pocieszenie i nadzieję.

Dzisiaj jesteśmy wezwani, aby skierować naszą modlitwę do Boga o powołania misyjne wśród kapłanów, osób życia konsekrowanego i wiernych świeckich. Kościół misyjny potrzebuje ofiarnych, gorliwych i świętych pracowników. Ta potrzeba jest widoczna wszędzie tam, gdzie brakuje misjonarzy. W Afryce, Azji i Oceanii oraz Ameryce Łacińskiej wiele osób nie zna Chrystusa, ponieważ nie ma komu im Go głosić. Bywa też, że w miejsce wspólnot chrześcijańskich powstają tam rozmaite, często absurdałne sekty, które mają ludzi fałszywą nadzieją poprawy losu i zbawienia. Rozprzestrzeniają się łatwo, ponieważ brakuje kapłanów, sióstr zakonnych i misjonarzy świeckich. A zatem prosimy Chrystusa, który pragnie zbawienia wszystkich ludzi, aby posłał robotników na żniwo swoje. Módlmy się o odwagę w sercach powołanych, aby ci, których Chrystus powoła do dzieła misyjnego, nie lękali się, nie ociągali i nie poddawali tchórzliwie. Prośmy Chrystusa o powołania misyjne z naszej parafii i naszych rodzin.

Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami przypomina o naszej odpowiedzialności za misję. Misjonarze są silni nie tylko łaską Bożą, ale i naszą solidarnością. Dzięki modlitwom i ofiarom tak wielu wierzących w Polsce mogą realizować wspaniałe dzieła na placówkach misyjnych. To nasze złotówki, składane hojnie na misję, pozwalają im na to, aby karmili głodnych, budowali studnie, by mieć wodę dla spragnionych. To nasze ofiary pozwalają im leczyć schorowanych, pomagać samotnym matkom wychowującym dzieci, więźniom i niepełnosprawnym. Dziś pragniemy wyrazić wdzięczność tym wszystkim, którzy dzielą się z misjami swymi ofiarami. Dzieło Pomocy „Ad Gentes” w ciągu roku przekazuje misjonarkom i misjonarzom z Polski środki na realizację prawie 140 projektów pomocowych. Takie projekty ewangelizacyjne to przede wszystkim budowa lub remonty kościołów i kaplic, kształcenie katechistów na misjach, zakup paramentów liturgicznych, Pisma Świętego i katechizmów. Projekty edukacyjne dotyczą budowy lub remontów szkół i przedszkoli, burs i internatów dla dzieci i młodzieży. Dofinansowujemy także dożywianie dzieci w szkołach, zakup podręczników i pomocy dydaktycznych, obuwia i odzieży dla uczniów. Wśród projektów ściśle charytatywnych znajdują się takie, które mają na celu walkę z głodem i niedożywieniem, zwłaszcza wśród niemowląt i dzieci starszych, zakup odzieży i obuwia, wsparcie żywnościowe placówek dla bezdomnych, rodzin wielodzietnych i samotnych matek. Sporą grupę projektów dofinansowywanych przez Dzieło Pomocy „Ad Gentes” stanowią dzieła medyczne. Pomagamy w zakupie lekarstw i środków opatrunkowych, wyposażamy szpitaliki, porodówki, ośrodki zdrowia w konieczny sprzęt medyczny. Dofinansowujemy badania lekarskie i opiekę pielęgniarską. Wspieramy domy dla niepełnosprawnych. Za to wielkie dobro, które na misjach dokonuje się dzięki hojności naszych darczyńców, składamy dziś serdeczne „Bóg zapłać”!

Chrystus przemienił się wobec swych umiłowanych uczniów. To wydarzenie ma służyć naszej przemianie. Pan wzywa do głębszej wiary i gorliwszej miłości. Zwłaszcza w tym czasie zatroszczymy się o spowiedź świętą, o czyny pokutne i poprawę życia. Weźmy udział w nabożeństwach wielkopostnych, abyśmy rozważając mękę Pańską ożywili nasze serca i umocnili je w wierze.

Modlitwa wiernych

Bogu Ojcu, który w swoim Synu Jezusie Chrystusie staje się obecny w naszej codzienności, by ją uświęcić i przemieniać, przedstawmy ufą modlitwę:

1. Módlmy się za Kościół święty, który na całej ziemi głosi Ewangelię i daje świadectwo miłości Chrystusowej, aby umacniany darami Ducha Świętego wzrastał w świętości i łasce, *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za misjonarki i misjonarzy, którzy w krajach misyjnych trudzą się, siejąc ziarno Ewangelii, aby cieszyli się Bożym błogosławieństwem i mieli radość z pełnionej posługi, *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za chorych, samotnych i potrzebujących pomocy, aby mogli liczyć na pomoc i wsparcie wspólnoty Kościoła i swoich bliskich, *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za zagubionych, uwikłanych w grzechy i nałogi, aby Chrystus Pan przemienił ich serca i udzielił im łaski nawrócenia i pokuty, *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za dzieci i młodzież, aby przykład pobożności i bojaźni Bożej rodziców i wychowawców pobudzał ich do szlachetnego życia, *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy wpatrzeni w Chrystusa troszczyli się o przemianę naszych serc i umysłów i ubogacali je łaską Bożą, *Ciebie prosimy...*

Wszzechmogący i miłosierny Boże, wejrzyj łaskawie na swój lud i obdarz go swoją łaską. Niech radość, jaką przeżyli apostołowie na górze Tabor, napędza nasze serca i umacnia je w pragnieniu naśladowania Chrystusa, który ukazawszy swe Bóstwo, pragnął umocnić nas w wierze. Prosimy o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Rozesłanie

Miłość Chrystusa przynagla nas do modlitwy i zaangażowania misyjnego. Dzielmy się swą wiarą z innymi. Niech i ich udziałem stanie się radość, którą ofiarowuje nam Chrystus. Naszą solidarność z misjami będziemy mogli teraz wyrazić poprzez ofiary do puszek. Za dary serca składam serdeczne „Bóg zapłać”.

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES” DZIEŃ MODLITWY, POSTU I SOLIDARNOŚCI Z MISJONARZAMI

25 lutego 2024 r.

„W KOŚCIELE JESTEŚMY WSPÓLNOTĄ MISYJNĄ”

Przewielebny Księżu Proboszczu,

Od 2006 r. obchodzimy w Polsce w II niedzielę Wielkiego Postu jako Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. To okazja, byśmy uświadomili sobie, że jesteśmy wspólnotą misyjną. Ostatnim nakazem, jaki Chrystus pozostawił swym uczniom tuż przed Wniebowstąpieniem, był nakaz misyjny. Świadomi naszej odpowiedzialności za misję, jednoczymy się w tym dniu z polskimi misjonarkami i misjonarzami i swą modlitwą, postem, ofiarą wspieramy ich wysiłki misyjne. Jest to dla nas dzień wspólnotowych błagań o nowe powołania; o to, aby znaleźli się ci, którzy w imieniu Chrystusa i Kościoła udadzą się na krańce świata z Ewangelią dla ubogich.

Od lat ofiary zbierane do puszek w II niedzielę Wielkiego Postu stanowią jałmużnę na misję i przeznaczamy je na wsparcie działalności polskich misjonek i misjonarzy. Jest to fundusz krajowy, z którego Dzieło Pomocy „Ad Gentes” przy komisji misyjnej KEP pomaga ponad 1700 misjonarzom w realizacji ich posługi ewangelizacyjnej, medycznej, charytatywnej i edukacyjno-wychowawczej. W imieniu Dzieła Pomocy dziękuję wszystkim darczyńcom za ofiarność i troskę o misję. Bez Waszej wyobraźni miłosierdzia i wrażliwości na potrzeby najuboższych na misjach misjonarze nie posiadaliby środków i nie mogliby nieść im pomocy, jak to czynią obecnie. Dzięki Wam nie głoszą Ewangelii do pustych żołądków, ale karmią i poją głodnych i spragnionych, przyodziewają nagich, służą chorym, samotnym i wykluczonym przez społeczeństwo, opiekują się sierotami i niepełnosprawnymi.

Bardzo serdecznie proszę o to, abyście w swych wspólnotach parafialnych na wszystkich Mszach podkreślili charakter misyjny tej niedzieli, wykorzystując nasze materiały liturgiczne. Przesyłam również plakaty, które można umieścić w gablotce. Wszystkie te materiały są bezpłatne – jedynie serdecznie prosimy o ich wykorzystanie dla dobra misji.

W imieniu polskich misjonek i misjonarzy oraz własnym serdecznie dziękuję Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi i całej wspólnotie parafialnej za dokonane wpłaty na cele misyjne w roku ubiegłym.

Jednocześnie serdecznie proszę o braterską pomoc w przeprowadzeniu tegorocznej misyjnej zbiórki do puszek w niedzielę „Ad Gentes” i o przesłanie zebranych ofiar – zgodnie z diecezjalną praktyką – na rzecz Dzieła Pomocy „Ad Gentes”. Więcej informacji o naszej pracy dla misji przekazujemy na stronie internetowej www.adgentes.misje.pl

Z zapewnieniem o modlitwie i wyrazami szacunku dla Waszej służby Bogu i ludziom

x Zbigniew Sobolewski

Ks. Zbigniew Sobolewski
Dyrektor Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

Warszawa, 25 II 2024 r.

KOMUNIKAT NA II NIEDZIELĘ WIELKIEGO POSTU

Bracia i siostry!

I. Od kilku lat w II niedzielę Wielkiego Postu Kościół w Polsce wraz z Dzielę Pomocy Misjom „Ad Gentes” zaprasza nas do modlitwy i materialnego wsparcia polskich misjonek i misjonarzy. Tegoroczny Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z misjonarzami przeżywamy pod hasłem: „W Kościele jesteśmy wspólnotą misyjną”. Raz jeszcze przywołujemy prawdę, bliską sercu Ojca Świętego Benedykta XVI, że kto wierzy, nigdy nie jest sam. Zawsze wierzymy we wspólnocie Kościoła. Jako wspólnota uczniów Jezusa żyje on mandatem misyjnym – nakazem Chrystusa: „Idźcie i głoscie”. Jego zadaniem jest dzielenie się Ewangelią z ludźmi na całym świecie.

W tym roku dziękujemy Bogu za misjonek i misjonarzy pochodzących z Polski, którzy mimo wielu trudnych wyzwań ofiarnie posługują w 99 krajach misyjnych, dając świadectwo wierności Chrystusowi i Jego Kościołowi. Prośmy, nie tylko dzisiaj, aby w Kościele rodziły się oddane Bogu powołania misyjne. Niech nasze rodziny i parafie pomagają powołanym w odczytaniu ich misji i jej wypełnieniu. Ta modlitwa powinna być coraz gorętsza, zważywszy na ogrom potrzeb misyjnych. Obecnie ok. 1 700 misjonek i misjonarzy z Polski pracuje w świecie, a potrzeby młodych Kościołów misyjnych są znacznie większe.

II. W Kościele jesteśmy misjonarzami nie w pojedynkę, ale jako wspólnota, a to oznacza, że spoczywa na nas wszystkich odpowiedzialność za dzieło misyjne. I chociaż nie wszyscy mamy możliwość wyjazdu na placówki misyjne w Afryce, Ameryce Łacińskiej, Azji i Oceanii, wszyscy możemy służyć misjom poprzez modlitwę, ofiarowanie cierpień i niedostatków życiowych w intencji misji, a także żywe zaangażowanie w zdobywanie środków finansowych i materialnych na misję. Korzystając z okazji, pragnę serdecznie podziękować wszystkim duchownym i wiernym świeckim Kościoła w Polsce – naszej wspólnoty misyjnej – za życzliwe i stałe zatroskanie o misję i pomoc. Bez niego misjonarze nie byłoby w stanie wypełniać swych zadań i służyć ubogim.

Dziękuję wszystkim: duszpasterzom oraz ich współpracownikom, którzy angażują się w pomoc misjom i w innych rozpalają zapał misyjny. Zachęcam Was do ożywienia zainteresowania misjami. Dziękuję katechetom, dzieciom i młodzieży, zwłaszcza aktywnie działającym w grupach misyjnych. Jestem wdzięczny dorosłym, chorym, seniorom, niepełnosprawnym i wszystkim, którzy stają u boku misjonek i misjonarzy z różnorodnymi darami, nie tylko dzisiaj, ale w ciągu całego roku.

Niech czas Wielkiego Postu skłoni nas do hojnej jałmużny na rzecz misji. Zachęcam, by środowiska misyjne w Polsce podejmowały w tym czasie łaski nowe i pożyteczne inicjatywy duszpasterskie.

III. W tym roku pragnę zwrócić uwagę na jeszcze jedną, bardzo ważną prawdę, że misje nas ubogacają duchowo i są źródłem Bożego błogosławieństwa dla nas. Nie tylko rodzą w nas radość z tego, że jesteśmy użyteczni i możemy pomagać innym; że współpracując z misjonarzami, uczestniczymy w dziele zbawienia świata. Ci, którym pomagamy na misjach, odwziewają się modlitwą i wypraszają nam potrzebne łaski. Modlą się również za zmarłych darczyńców misji, błagając Pana Boga o ich wieczne zbawienie.

Przed nami – jako wspólnotą misyjną – ogromne pole możliwości działania. Obyśmy tylko pragnęli być przydatni, a znajdziemy swe miejsce w misyjnym dziele Kościoła i we wspólnocie, która ze swej natury jest misyjna.

Niech Chrystus, posłany przez Ojca z Dobrą Nowiną, wszystkim zaangażowanym w dzieło misyjne błogosławi i utwierdza w dobrych uczynkach.

† Bp Jan Piotrowski

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski ds. Misji

Warszawa, 24 II 2024 r.

LITURGIA MSZY ŚWIĘTEJ

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES”

Rdz 12,1-4a Ps 33,4-5.18-19.20.22 2 Tm 1,8b-10 Mt 17,1-9

Komentarz na wejście

W II niedzielę Wielkiego Postu słowo Boże prowadzi nas na górę Tabor. Rozważamy tajemnicę przemienienia się Chrystusa. Jest ona zapowiedzią przemiany serc, której od nas oczekuje Chrystus. On sam zaprasza, byśmy spojrzeli na Niego wzrokiem wolnym od rutyny i obojętności i odkryli w Nim jedynego Pana i Zbawiciela.

Dziś w sposób szczególny modlimy się za misjonek i misjonarzy z Polski. W tym Dniu Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami polecamy Panu Bogu misyjne dzieło Kościoła. Otoczmy modlitwą misjonarzy, którzy na wszystkich kontynentach głoszą Ewangelię i potwierdzają ją czynami miłości chrześcijańskiej. Modlimy się także o liczne i święte powołania misyjne, aby nie zabrakło serc oddanych misjom.

Abyśmy mogli godnie uczestniczyć w Najświętszej Ofierze Chrystusa, przepróśmy Pana Boga za nasze grzechy, słabości i zaniedbania.

Akt pokutny

Panie, który na górze Tabor objawiłeś swe Bóstwo i ukazałeś swą chwałę, *zmiłuj się nad nami*,
Chryste, który pragniesz przemiany naszych serc i wzywasz do poprawy życia i pokuty, *zmiłuj się nad nami*,
Panie, który jesteś naszym zmartwychwstaniem i życiem, radością i pokojem, *zmiłuj się nad nami*,

Homilia

Chrystus wspiął się wraz z wybranymi apostołami na górę Tabor. Tam, w ciszy i odosobnieniu, objawił im swą boską chwałę. Ukazał się przemieniony. Przez kilka długich chwil apostołowie Piotr, Jakub i Jan mogli kontemplować promieniejące oblicze swego Mistrza. To niezwykle i niespodziewane wydarzenie napełniło ich serca ogromną radością, pokojem i szczęściem. Piotr spontanicznie zawołał: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy” (Mt 17,4). Zwróćmy uwagę na jego słowa, gdyż są one naturalną reakcją człowieka, który ujrzał piękno i potęgę Boga. Promienne oblicze Chrystusa, nieskazitelnie białe szaty, odmieniona postać Mistrza, obecność przedstawicieli Starego Prawa, wprowadzając apostołów w zachwyt. Obecność Chrystusa przemienionego ich uszczęśliwia. Na górze Tabor apostołowie uzmysłowili sobie, kim jest Jezus. Dotknęli nieba.

Aby utrwalić tę szczęśliwą chwilę apostołowie chcieli zbudować trzy namioty. Zatrzymać się na górze, trwać w radości i pokoju. Jezus jednak postanowił inaczej. „Sprowadził ich na ziemię”, to znaczy pouczył, że chwała nieba jest celem ostatecznym ich życia. Trzeba, aby powrócili na ziemię, by pracować dla królestwa niebieskiego, cierpieć, modlić się i wzrastać w komunii z Chrystusem.

Tę wielką radość ze spotkania z chwalebny Chrystusem misjonarze niosą w swoim sercu. To ona pobudza ich, aby swej wiary nie zachowywali tylko dla siebie, ale by dzielili się nią z innymi. Piotr wyraził radość ze wspaniałości Chrystusa. Podobnie zafascynowani i zachwyceni nim są ci, którzy z Ewangelią idą na krańce świata. Którzy opuszczają rodzinne, znajome strony i udają się w obce kraje. Nie idą tam w poszukiwaniu przygód, wspaniałych przeżyć i doznań. Na krańce świata wiedzie ich pragnienie podzielenia się Chrystusem, Jego miłością i nadzieją życia w pełni, jakie On daje. Pragną ofiarować innym to, co jest dla nich najcenniejszym skarbem – wiarę.

Dzisiaj, w Dniu Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami pamiętamy o nich i modlimy się za nich. Obecnie ponad 1700 osób pracuje na misjach w świecie. Są to księża diecezjalni, ojcowie zakonnicy, bracia i siostry zakonne, a także niewielka grupa misjonek i misjonarzy świeckich. Modlimy się za nich, świadomi, że świat współczesny potrzebuje misjonarzy. Są oni bardzo potrzebni na misjach oraz w naszych wspólnotach, gdyż nie tylko głoszą Ewangelię, ale także pełnią wiele innych ważnych ról społecznych. Dzięki naszej pomocy misjonek i misjonarzy podejmują wiele cennych dzieł charytatywnych, edukacyjno-opiekuńczych i medycznych. Służą najuboższym, wykluczonym, pokrzywdzonym przez wojny i kataklizmy. Prowadzą szkoły i przedszkola, często są jedynymi, którzy umożliwiają ubogim dzieciom podjęcie nauki. Opiekują się sierotami i dziećmi ulicy. Misjonarze troszczą się o dostęp do ochrony zdrowia. Są wszędzie solidarni ze słabszymi, nędzarzami i odrzuconymi na margines życia społecznego z powodu choroby, ubóstwa lub różnych deficytów. Troska naszych misjonek i misjonarzy o tych, do których zostali posłani, jest bezcenna, gdyż przywraca im nadzieję i umacnia w pragnieniu szlachetnego życia.

Misjonarze są potrzebni także nam, naszym wspólnotom wiary w Polsce. To dzięki nim pamiętamy o tym, że Kościół jest powszechny, że żyje i działa na całym świecie. Oni ukazując nam wielobarwny świat misji, jednocześnie ukazują nam piękno Kościoła, który, jak mówi papież Franciszek, jest „szpitalem” dla współczesnego świata, miejscem wzrastania w człowieczeństwie i domem nadziei. Misjonarze mówią nam o tym, że nie możemy zamykać się z naszą wiarą w sobie, egoistycznie cieszyć się Bożą miłością, ale że wiara ma charakter